

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 11. septembra 2008 *

V spojených veciach C-75/05 P a C-80/05 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré boli podané 11. a 16. februára 2005,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: W.-D. Plessing a C. Schulze-Bahr, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt (C-75/05 P),

Glunz AG,

OSB Deutschland GmbH,

so sídlom v Meppene (Nemecko), v zastúpení: H.-J. Niemeyer, Rechtsanwalt (C-80/05 P), s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľky,

* Jazyk konania: nemčina.

ďalší účastníci konania:

Kronofrance SA, so sídlom v Sully-sur-Loire (Francúzsko), v zastúpení: R. Nierer
a L. Gordalla, Rechtsanwälte,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuzsitz, splnomocnený
zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Tizzano (spravodajca)
a M. Ilešič,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: J. Swedenborg, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. februára 2007,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. marca 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Spolková republika Nemecko, ako aj spoločnosti Glunz AG a OSB Deutschland GmbH (ďalej len „Glunz“ a „OSB“) sa svojimi dvoma odvolaniami domáhajú zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských súdov z 1. decembra 2004, Kronofrance/Komisia, T-27/02, Zb. s. II-4177 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým vyššie uvedený súd zrušil rozhodnutie Komisie SG (2001) D z 25. júla 2001 o nevznesení námietok voči pomoci priznanej nemeckými úradmi spoločnosti Glunz (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- ² V článku 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) sa stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

h) ‚zainteresovaná strana‘ bude znamenať akýkoľvek členský štát a akúkoľvek osobu, podnikateľa alebo združenie podnikateľov, ktorých záujmy možno ovplyvniť poskytnutím pomoci, najmä príjemca pomoci, konkurujúci si podnikatelia a obchodné združenia.“

3 V článku 4 tohto nariadenia sa pod názvom „Predbežné preskúmanie oznámenia a rozhodnutí Komisie“ stanovuje:

”...

2. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že úradne oznámené opatrenie nepredstavuje pomoc, zaznamená toto zistenie formou rozhodnutia.

3. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že nevznikli žiadne pochybnosti o zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, pokiaľ spadá do rámca článku [87 ods. 1] zmluvy, rozhodne, že opatrenie je zlučiteľné so spoločným trhom (ďalej sa označuje len ako ‚rozhodnutie, ktoré nevyvolalo námietky [rozhodnutie o nevznesení námietok — *neoficiálny preklad*]‘). Rozhodnutie bude špecifikovať, ktorá výnimka zo zmluvy sa použila.

4. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, rozhodne o začatí

konania podľa článku [88 ods. 2] zmluvy (ďalej sa označuje len ako „rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania“).

...“

- 4 Multisektorálny rámec regionálnej pomoci pre veľké investičné projekty (Ú. v. ES C 107, 1998, s. 7, ďalej len „multisektorálny rámec z roku 1998“), ktorý platil v čase skutkového stavu, definuje pravidlá hodnotenia pomoci, ktoré spadajú do rozsahu jeho pôsobnosti, na účely uplatnenia článku 87 ods. 3 ES.
- 5 Podľa multisektorálneho rámca z roku 1998 stanoví Komisia z prípadu na prípad intenzitu maximálne prípustnej pomoci pre plány, ktoré podliehajú povinnosti oznámenia stanovenej v článku 2 nariadenia č. 659/1999.
- 6 Bod 3.10 tohto multisektorálneho rámca stanovuje vzorec výpočtu, na základe ktorého Komisia určí túto intenzitu. Tento vzorec spočíva v tom, že sa zistí maximálna prípustná intenzita, ktorá sa vzťahuje na veľké podniky v posudzovanej oblasti, nazývaná „regionálny strop“ (faktor R), a ten sa následne vynásobí tromi príslušnými koeficientmi, ktoré sa týkajú stavu hospodárskej súťaže v posudzovanom sektore (faktor T), pomeru kapitál/práca (faktor I) a regionálneho dopadu predmetnej pomoci (faktor M). Maximálna intenzita povolenej pomoci tak zodpovedá tomuto vzorcu: $R \times T \times I \times M$.
- 7 Podľa bodu 3.2 uvedeného multisektorálneho rámca vyžaduje faktor „stav hospodárskej súťaže“ analýzu, ktorou sa určí, či oznámený plán bude uskutočnený v sektore alebo podsektore s nadbytočnou štrukturálnou kapacitou.

8 Podľa bodu 3.3 multisektorálneho rámca z roku 1998 na určenie prítomnosti alebo neprítomnosti takejto nadbytočnej kapacity zohľadňuje Komisia na úrovni Európskeho spoločenstva rozdiel medzi priemerným stupňom využívania výrobných kapacít celého spracovateľského priemyslu a stupňom využívania kapacít v rámci predmetného (pod)sektora. Referenčným obdobím tejto analýzy je posledných päť rokov, pre ktoré existujú údaje.

9 Bod 3.4 tohto multisektorálneho rámca znie takto:

„Ak sú údaje týkajúce sa využívania kapacít nedostatočné, Komisia preskúma, či sa zamýšľané investície uskutočňujú na trhu v poklese. Na tento účel Komisia porovná vývoj zrejmej spotreby predmetného výrobku alebo výrobkov (t. j. výroba plus dovoz mínus vývoz) so stupňom rastu celého spracovateľského priemyslu v [Európskom hospodárskom priestore]“ [*neoficiálny preklad*].

10 Podľa bodu 3.10.1 uvedeného multisektorálneho rámca sa na faktor T (stav hospodárskej súťaže) použije opravný koeficient vo výške 0,25; 0,5; 0,75 alebo 1 podľa nasledujúcich kritérií:

„i) plán, ktorý má za následok zvýšenie kapacity v sektore so závažne nadbytočnou štruktúrnou kapacitou a/alebo absolútny pokles dopytu; 0,25;

ii) plán, ktorý má za následok zvýšenie kapacity v sektore s nadbytočnou štruktúrnou kapacitou a/alebo trh v poklese a ktorý by mohol posilniť vysoký podiel na trhu; 0,50;

- iii) plán, ktorý má za následok zvýšenie kapacity v sektore s nadbytočnou štruktúrnou kapacitou a/alebo trh v poklese: 0,75;
- iv) žiadny predbežný negatívny účinok prípadov uvedených pod bodmi i) až iii): 1,00“ [*neoficiálny preklad*].

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 11 Spolková republika Nemecko oznámila Komisii listom zo 4. augusta 2000 plán pomoci pre investičný projekt, ktorý spadá do multisektorálneho rámca z roku 1998, v prospech spoločnosti Glunz na výstavbu integrovaného strediska na spracovanie dreva v Nettgau v Sasku-Anhaltsku (Nemecko).
- 12 Dňa 25. júla 2001 prijala Komisia podľa článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 rozhodnutie o nevznesení námietok voči poskytnutiu tejto pomoci a na základe preskúmania pomoci s ohľadom na kritériá stanovené v multisektorálnom rámci z roku 1998 určila jej maximálne prípustnú intenzitu. Za týchto okolností, a keďže z posúdenia údajov týkajúcich sa stupňa využitia kapacít hospodárskeho sektora, ktorý zahŕňa výrobu drevených tabúl, nevyplývali žiadne nadbytočné štruktúrne kapacity, Komisia uplatnila opravný koeficient 1 na faktor T „stav hospodárskej súťaže“ bez toho, aby pristúpila k preskúmaniu skutočnosti, či sa predmetné investície neuskutočnia na trhu v poklese.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 13 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. februára 2002 spoločnosť Kronofrance SA (ďalej len „Kronofrance“) podala žalobu, ktorej cieľom je zrušenie

sporného rozhodnutia, pričom uvádzala štyri žalobné dôvody založené po prvé na porušení článku 87 ES a multisektorálneho rámca z roku 1998, po druhé na porušení článku 88 ods. 2 ES, po tretie na zneužití právomocí a po štvrté na porušení povinnosti odôvodnenia.

- 14 Komisia na druhej strane vzniesla námietku neprípustnosti žaloby z dôvodu údajného nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne. Podľa žalovanej inštitúcie Kronofrance nemôže byť považovaná za konkurenta príjemcu pomoci, a teda nemôže tvrdiť, že je „zainteresovanou stranou“ v zmysle nariadenia č. 659/1999. Z tohto dôvodu nie je prípustné, aby mohla napadnúť sporné rozhodnutie.
- 15 Pokiaľ ide o vecné otázky, Kronofrance sa najmä nazdávala, že Komisia tým, že povolila poskytnutie pomoci len po predbežnom preskúmaní, porušila článok 88 ods. 2 ES, ako aj článok 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999, ktorý vyžaduje začatie konanie vo veci formálneho zisťovania, ak oznámené opatrenie „vyvoláva pochybnosti“ o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom.
- 16 Podľa Kronofrance by z podrobného preskúmania situácie na relevantnom trhu vyplynuli takéto pochybnosti. Počas správneho konania Kronofrance oznámila Komisii údaje týkajúce sa zrejmej spotreby drevených tabúľ, čím preukázala, že predmetná investícia sa týka trhu v poklese. Napriek tomu sa Komisia obmedzila iba na preskúmanie prípadnej existencie nadbytočnej štruktúrálnej kapacity a nazdávala sa, že nemusí preskúmať, či sa predmetné investície uskutočňujú na trhu v poklese.
- 17 V bodoch 38 až 44 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že medzi spoločnosťami Glunz a Kronofrance existoval konkurenčný vzťah, na základe ktorého má Kronofrance postavenie dotknutej osoby, pričom môže byť považovaná za priamo a osobne dotknutú sporným rozhodnutím v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

Na základe týchto skutočností Súd prvého stupňa zamietol námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia.

- 18 Pokiaľ ide o vec samu, v bodoch 79 až 111 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa usúdil, že po preskúmaní stavu hospodárskej súťaže na relevantnom trhu iba na základe údajov týkajúcich sa nadbytočnej štrukturálnej kapacity bez toho, aby tiež preskúmal, či bola plánovaná pomoc určená na trh v poklese, Komisia porušila tak článok 87 ES, ako aj multisektorálny rámec z roku 1998.
- 19 Súd prvého stupňa dospel k tomuto názoru najmä po tom, keď usúdil, že na jednej strane odlišný výklad by znovu viedol k neuznaniu osobitosti týchto dvoch hodnotiacich kritérií faktora T „stav hospodárskej súťaže“, pričom na druhej strane investície uskutočnené na trhu v poklese so sebou nesú vážne riziká narušenia hospodárskej súťaže, čo je jasne v rozpore s cieľom nerušenej hospodárskej súťaže sledovaným článkom 87 ES. Takýto úsudok by bol okrem toho v súlade s cieľom, ktorý si samotná Komisia stanovila pri prijatí multisektorálneho rámca z roku 1998 a ktorý podľa jeho bodu 1.2 spočíva v obmedzení pomoci veľkým investičným plánom, aby sa v čo možno najvyššej miere predišlo nepriaznivým účinkom na hospodársku súťaž a zachovala sa pritom príťažlivosť regiónu, ktorému sa poskytuje pomoc.
- 20 Súd prvého stupňa teda zrušil sporné rozhodnutie.

Konanie pred Súdnyim dvorom a návrhy účastníkov konania

- 21 Tak Spolková republika Nemecko, ako aj spoločnosti Glunz a OSB podali odvolania proti napadnutému rozsudku, pričom prvé odvolanie bolo zapísané do registra 11. februára 2005 pod číslom C-75/05 P a druhé 16. februára 2005 pod číslom C-80/05 P.

22 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 13. októbra 2005 boli tieto dve veci spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

23 Spolková republika Nemecko a Komisia navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— vyhlásil žalobu spoločnosti Kronofrance za neprípustnú alebo ju zamietol ako nedôvodnú a

— zaviazal spoločnosť Kronofrance na náhradu trov prvostupňového konania a odvolania.

24 Spoločnosti Glunz a OSB navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zamietol žalobu alebo subsidiárne vrátil vec Súdu prvého stupňa a

— zaviazal spoločnosť Kronofrance na náhradu trov konania.

25 Kronofrance navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolania a

— zaviazal odvolateľky na náhradu trov prvostupňového konania, ako aj odvolania.

O odvolaniach

26 Spolková republika Nemecko uvádza tri dôvody na podporu svojho odvolania, zatiaľ čo spoločnosti Glunz a OSB sa odvolávajú na štyri dôvody, pričom sčasti sa tieto dôvody zhodujú.

O porušení článku 230 štvrtého odseku ES

Argumentácia účastníkov konania

27 Spolková republika Nemecko vo svojom prvom dôvode, ako aj spoločnosti Glunz a OSB vo svojom druhom dôvode, podporované Komisiou, uvádzajú, že napadnutý rozsudok porušuje článok 230 štvrtý odsek ES, lebo Súd prvého stupňa považoval spoločnosť Kronofrance za „priamo a osobne dotknutú“ sporným rozhodnutím, a preto uznal žalobu podanú touto spoločnosťou za prípustnú. Toto nesprávne posú-

denie vyplýva z nadmerného rozšírenia pôsobnosti článku 230 štvrtého odseku ES a z nesprávneho výkladu tohto ustanovenia vo svetle nariadenia č. 659/1999.

- 28 Súd prvého stupňa sa údajne nesprávne nazdáva, že každá osoba, ktorá by potenciálne mala „záujem“ na konaní vo veci formálneho posúdenia pomoci podľa článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999, musí byť považovaná za osobu priamo a osobne dotknutú, v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, rozhodnutím o povolení, ktoré bolo prijaté na konci fázy predbežného posúdenia pomoci bez toho, aby bolo potrebné preukázať, že konkurenčné postavenie žalobkyne v prvostupňovom konaní bolo „podstatne“ dotknuté týmto rozhodnutím.
- 29 Naopak, podľa Spolkovej republiky Nemecko, ako aj spoločností Glunz a OSB z postavenia „zainteresovaných strán“ v zmysle nariadenia č. 659/1999 automaticky nevyplýva právo podať žalobu na súde. Iba konkrétne preskúmanie založené na konkurenčnom vzťahu medzi príjemcom pomoci a spoločnosťou Kronofrance by bolo v súlade s požiadavkami, ktoré stanovuje ustálená judikatúra a najmä rozsudok z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, Zb. s. 197). Na účely preskúmania aktívnej legitimácie spoločnosti Kronofrance mal Súd prvého stupňa preskúmať, či jej postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené.
- 30 V rozpore s posúdením Súdu prvého stupňa spoločnosti Kronofrance a Glunz neboli konkurentmi na relevantnom trhu, a preto nemohlo byť postavenie spoločnosti Kronofrance na trhu podstatne ovplyvnené.
- 31 V tejto súvislosti spoločnosti Glunz a OSB uvádzajú, že konštatovanie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa dodávateľské pásma spoločností Kronofrance a Glunz prekrývajú, je nepresné. V skutočnosti Súd prvého stupňa nesprávne posúdil údaje týkajúce sa trhov obidvoch podnikov.

- 32 V tejto súvislosti Spolková republika Nemecko zdôrazňuje, že Súd prvého stupňa sa obmedzil na konštatovanie, že spoločnosť Glunz patrí k podnikateľskej skupine, ktorá vlastní iné spoločnosti činné v odvetví drevených tabúl vo Francúzsku. Toto kritérium však nie je relevantné, lebo sa zakladá na posúdeniach týkajúcich sa podnikateľskej skupiny, a nie na konkrétnom konkurenčnom vzťahu medzi obidvoma podnikmi.
- 33 Na základe uvedených úvah sa Spolková republika Nemecko, spoločnosti Glunz a OSB, ako aj Komisia nazdávajú, že žaloba Kronofrance mala byť vyhlásená za neprípustnú.
- 34 Spoločnosť Kronofrance sa naopak nazdáva, že v prípade nezačatia konania vo veci formálneho zisťovania musí konkurent príjemcu pomoci preukázať iba to, že je „dotknutou osobou“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES, ak je cieľom jeho žaloby ochrana jeho procesných práv. Za tohto predpokladu nie je potrebné preukázať, že konkurenčné postavenie žalobcu bolo podstatne ovplyvnené. Postačuje, aby záujmy žalobcu mohli byť dotknuté poskytnutím pomoci. V tomto prípade priamy konkurenčný vzťah medzi spoločnosťami Kronofrance a Glunz postačuje na preukázanie tohto tvrdenia.

Posúdenie Súdny dvorom

- 35 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu určenému inej osobe iba vtedy, keď sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne týka.
- 36 Podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne týka, iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich

určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudky Plaumann/Komisia, už citovaný, s. 223; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 20; z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 14, a z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 33).

37 Keďže sa prejednávané odvolanie týka rozhodnutia Komisie vo veci štátnej pomoci, je namieste zdôrazniť, že v rámci konania o preskúmaní pomoci upraveného článkom 88 ES treba rozlišovať medzi predbežnou fázou zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 3 ES, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a fázou zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 2 ES. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (rozsudky Cook/Komisia, už citovaný, bod 22; Matra/Komisia, už citovaný, bod 16, z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 38, ako aj Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 34).

38 Z uvedeného vyplýva, že ak Komisia konštatovala bez začatia zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES rozhodnutím založeným na odseku 3 tohto článku, že pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, osoby, v ktorých prospech je táto procesná záruka stanovená, môžu presadiť jej dodržanie, len keď majú možnosť toto rozhodnutie napadnúť na súde Spoločenstva. Z týchto dôvodov vyhlasuje súd Spoločenstva žalobu o zrušenie takéhoto rozhodnutia podanú dotknutou osobou v zmysle článku 88 ods. 2 ES za prípustnú, keď chce žalobca podaním žaloby zachovať svoje procesné práva, ktoré má podľa posledného uvedeného ustanovenia (Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 35 a citovaná judikatúra).

- 39 Súdny dvor mal príležitosť upresniť, že týmito dotknutými osobami sú osoby, podniky alebo združenia, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci vo svojich záujmoch, t. j. najmä podniky konkurujúce príjmom tejto pomoci a obchodné združenia (rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 41, ako aj Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 36).
- 40 Ak však žalobca spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená táto pomoc, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za „dotknutú osobu“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby. Žalobca teda musí dokázať, že má osobitné postavenie v zmysle už citovaného rozsudku Plaumann/Komisia. Je to tak najmä v prípade, že žalobcovo postavenie na trhu je podstatne dotknuté pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 169/84, Zb. s. 391, body 22 až 25, a Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný, bod 37).
- 41 Vo svetle týchto zásad stanovených judikatúrou citovanou v predchádzajúcich bodoch je potrebné preskúmať tvrdenia odvolateľiek, ktoré uviedli s cieľom napadnúť posúdenie Súdu prvého stupňa o prípustnosti žaloby v prvom stupni.
- 42 Je dôležité zdôrazniť, že Súd prvého stupňa v bode 35 napadnutého rozsudku konštatoval, bez toho, aby mu odvolateľky v tomto bode odporovali, že spoločnosť Kronofrance požiadala o zrušenie sporného rozhodnutia z dôvodu, že Komisia neprávom odmietla začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovenej v článku 88 ods. 2 ES.
- 43 Ako zdôraznil generálny advokát v bodoch 116 až 118 svojich návrhov, Súd prvého stupňa s cieľom preskúmať splnenie podmienky, podľa ktorej musí byť predmetný podnik osobne dotknutý v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, správne určil, že spoločnosť Kronofrance je možné považovať za „dotknutú osobu, resp. zainteresovanú stranu“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES a článku 1 písm. h) nariadenia č. 659/1999,

pričom na tieto účely pristúpil k analýze konkurenčného postavenia spoločnosti Kronofrance na relevantnom trhu a dospel k záveru, že medzi ňou a spoločnosťou Glunz existuje konkurenčný vzťah.

- 44 Za týchto okolností a v protiklade s tvrdeniami odvolateľiek Súd prvého stupňa nie je v nijakom prípade povinný, s ohľadom najmä na už citované rozsudky Cook/Komisia a Matra/Komisia, vyžadovať, aby bolo preukázané aj to, že konkurenčné postavenie spoločnosti Kronofrance na trhu bolo podstatne dotknuté prijatím sporného rozhodnutia.
- 45 Odvolateľky napadli analýzu, na základe ktorej Súd prvého stupňa dospel k záveru, že existuje konkurenčný vzťah medzi spoločnosťami Glunz a Kronofrance, pričom sa opierajú o dve tvrdenia.
- 46 Na jednej strane odvolateľky uvádzajú, že Súd prvého stupňa dospel k tomuto záveru po nesprávnom posúdení určitých údajov týkajúcich sa geografického rozsahu jednotlivých dodávateľských pásiem každého z predmetných podnikov, ktoré sa prekrývali iba v úplne zanedbateľnom rozsahu, z čoho vyplýva, že medzi spoločnosťami Glunz a Kronofrance neexistuje žiaden konkurenčný vzťah.
- 47 Treba však konštatovať, že hoci je toto tvrdenie uvedené v rámci dôvodu založenom na nesprávnom právnom posúdení, v skutočnosti sa odvolateľky snažia spochybníť posúdenie skutkových okolností, ktoré vykonal Súd prvého stupňa.
- 48 V rámci odvolania však takéto posúdenie nepodlieha preskúmaniu Súdny dvorom, okrem prípadu skreslenia skutkových okolností a dôkazných prostriedkov predložených Súdu prvého stupňa (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 2. marca 1994, Hilti/Komisia, C-53/92 P, Zb. s. I-667, bod 42, a z 23. marca 2006, Mühlens/ÚHVT, C-206/04 P, Zb. s. I-2717, bod 28).

49 Z uvedeného vyplýva, že predmetné tvrdenie musí byť považované za zjavne neprípustné, lebo takéto skreslenie nebolo preukázané, ba dokonca sa naň odvolateľky ani neodvolávali.

50 Na druhej strane odvolateľky tvrdia, že Súd prvého stupňa sa neopieral o analýzu konkurencie konkrétne existujúcej medzi spoločnosťami Kronofrance a Glunz, ale o všeobecné posúdenia týkajúce sa pôsobenia spoločností patriacich do podnikateľskej skupiny, do ktorej patrí Glunz, na francúzskom trhu s drevenými tabuľami.

51 V tejto súvislosti postačuje konštatovať, že po tom, ako Súd prvého stupňa zdôraznil, že obidva predmetné podniky vyrábajú drevené tabule a že dochádza k prekryvaniu sa ich dodávateľských pásiem, v bode 43 napadnutého rozsudku dodal:

„[Zo sporného rozhodnutia] takisto vyplýva, že spoločnosť Glunz je dcérskou spoločnosťou spoločnosti Tableros de Fibras SA, ktorá vlastní vo Francúzsku závody činné v drevárskom odvetví, ktoré získala v roku 1999 prevodom od spoločnosti Glunz.“

52 Z výkladu tohto bodu napadnutého rozsudku jasne vyplýva, že Súd prvého stupňa odkazuje na posúdenia týkajúce sa podnikateľskej skupiny, do ktorej patrí spoločnosť Glunz, len kvôli úplnosti, až po tom, ako už dospel k záveru, že existuje konkurenčný vzťah medzi oboma predmetnými podnikmi. Súd prvého stupňa teda nijakým spôsobom nezaložil svoj záver, ku ktorému dospel v bode 44 napadnutého rozsudku, na tomto jedinom základe.

53 Z uvedeného vyplýva, že toto tvrdenie musí byť zamietnuté ako irelevantné.

54 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť prvý odvolací dôvod, ktorý uviedla Spolková republika Nemecko, ako aj druhý odvolací dôvod uvedený spoločnosťami Glunz a OSB.

O porušení článku 87 ods. 3 ES, ako aj multisektorálneho rámca z roku 1998

Argumentácia účastníkov konania

- 55 Spolková republika Nemecko vo svojom druhom odvolacom dôvode, ako aj spoločnosti Glunz a OSB vo svojom prvom odvolacom dôvode, podporované Komisiou, uvádzajú, že Súd prvého stupňa nesprávne uplatnil článok 87 ods. 3 ES, ako aj multisektorálny rámec z roku 1998.
- 56 Odvolateľky tvrdia, že Súd prvého stupňa porušil širokú diskrečnú právomoc Komisie pri uplatňovaní článku 87 ods. 3 ES, podľa ktorého prijala a uplatnila multisektorálny rámec z roku 1998. Uvádzajú, že Súd prvého stupňa vyložil relevantné body tohto rámca spôsobom, ktorý je v rozpore s jeho znením, zmyslom a cieľom tým, že sa nazdával, že vplyv plánovanej regionálnej pomoci na hospodársku súťaž mal byť posudzovaný s ohľadom tak na využitie kapacity predmetného sektora, ako aj existenciu trhu v poklese.
- 57 Konkrétne porušil postupnosť, v ktorom mali byť zohľadnené posudzovacie kritériá tak, ako je to stanovené v bodoch 3.2 až 3.4 multisektorálneho rámca. Z týchto ustanovení vyplýva, že otázka, či dotknutý trh je v poklese, predstavuje iba subsidiárne kritérium preskúmania, ktoré treba zohľadniť iba vtedy, ak sú údaje týkajúce sa využívania kapacít nedostatočné. V každom prípade nie je to tak v prejednávanych veciach, keďže všetky údaje v oblasti využívania kapacít boli k dispozícii.

58 Spoločnosť Kronofrance odpovedá, že zo znenia bodu 3.10 multisektorálneho rámca jasne vyplýva, že v rámci posúdenia konkurenčného postavenia na trhu, ktorého sa týka plánovaná pomoc, by Komisia mala vždy preskúmať, či návrh spôsobuje zvýšenie kapacít v sektore, v ktorom existujú nadbytočné štrukturálne kapacity, a či je predmetná pomoc určená na trh v poklese. Ako zdôraznil Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, tento posledný prvok by mal byť vždy preskúmaný, pretože pomoc určená na trh v poklese môže spôsobiť významné riziko narušenia hospodárskej súťaže.

Posúdenie Súdny dvorom

59 Ako uvádzajú odvolateľky, je pravda, že Komisia pri uplatňovaní článku 87 ods. 3 ES disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorej výkon zahŕňa komplexné hodnotenia ekonomického a sociálneho charakteru, ktoré musia byť vykonávané v kontexte Spoločenstva (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Súdneho dvora z 24. februára 1987, *Deufil/Komisia*, 310/85, Zb. s. 901, bod 18). Za týchto okolností sa súdne preskúmanie tohto posúdenia obmedzuje na overenie dodržiavania procesných noriem a odôvodnenia, ako aj na preskúmanie hmotnej presnosti zistených skutkových okolností a neexistencie nesprávneho právneho posúdenia, zjavného nesprávneho posúdenia skutkových okolností alebo zneužitia právomoci (rozsudky z 26. septembra 2002, *Španielsko/Komisia*, C-351/98, Zb. s. I-8031, bod 74; z 13. februára 2003, *Španielsko/Komisia*, C-409/00, Zb. s. I-1487, bod 93, a z 29. apríla 2004, *Taliano/Komisia*, C-91/01, Zb. s. I-4355, bod 43).

60 Treba však zdôrazniť, že Komisia sa prijatím takýchto pravidiel postupu a zverejnením, že ich odteraz bude uplatňovať na príslušné prípady, sama obmedzuje pri výkone svojej voľnej úvahy a nemôže sa od týchto pravidiel odchyliť bez toho, aby nebola prípadne sankcionovaná z dôvodu porušenia všeobecných právnych zásad, akými sú zásada rovnosti zaobchádzania alebo zásada ochrany legitímnej dôvery (rozsudok z 28. júna 2005, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 211).

- 61 V špecifickej oblasti štátnej pomoci už mal Súdny dvor príležitosť zdôrazniť, že Komisia je viazaná pravidlami a oznámeniami, ktoré prijíma, pokiaľ sa neodchyľujú od noriem Zmluvy a pokiaľ ich štáty akceptujú (pozri najmä rozsudky z 13. februára 2003, Španielsko/Komisia, už citovaný, body 69 a 95, ako aj Taliansko/Komisia, bod 45).
- 62 V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa práve preveril, či Komisia tým, že prijala sporné rozhodnutie, dodržala svoj multisektorálny rámec z roku 1998. Ako konkrétne vyplýva z bodu 86 napadnutého rozsudku, analýza, ktorú vykonal Súd prvého stupňa, spočívala v zistení, či Komisia mohla na základe uvedeného rámca uplatniť na sporné opatrenie opravný koeficient 1 na základe faktora T „hospodárska súťaž“ bez toho, aby overila, či uvedená pomoc je určená trhu v poklese.
- 63 Za týchto okolností sa nezdá, že Súd prvého stupňa tým, že vykonal túto analýzu sporného rozhodnutia, prekročil úroveň preskúmania, ktorú mu judikatúra priznala v oblasti zahŕňajúcej ekonomické a sociálne posúdenia zo strany Komisie.
- 64 Porušenie širokej právomoci posúdenia, ktorou disponuje Komisia v rámci uplatňovania článku 87 ods. 3 ES, nevyplýva ani z výkladu multisektorálneho rámca z roku 1998, ktorý podal Súd prvého stupňa.
- 65 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že Komisia je viazaná pravidlami a oznámeniami, ktoré prijíma v oblasti štátnej pomoci, iba pokiaľ sa neodchyľujú od riadneho uplatňovania noriem Zmluvy, keďže tieto predpisy nemôžu byť vykladané v tom zmysle, v akom by sa zúžil dosah článkov 87 ES a 88 ES, alebo ktorý by bol v rozpore s cieľmi stanovenými v týchto článkoch (pozri v tomto zmysle rozsudky Deufile/Komisia, už citovaný, bod 22; z 26. septembra 2002, Španielsko/Komisia, už citovaný, bod 53; Taliansko/Komisia, už citovaný, bod 45, ako aj analogicky rozsudok

z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 72).

- 66 Súd prvého stupňa v bode 89 napadnutého rozsudku teda dôvodne usúdil, že multi-sektorálny rámec sa musí vykladať podľa článku 87 ES a podľa zásady nezlučiteľnosti verejnej pomoci tam uvedenej, aby sa dosiahol cieľ sledovaný týmto ustanovením, t. j. nenarušená hospodárska súťaž na spoločnom trhu.
- 67 Potreba preskúmania zákonnosti sporného rozhodnutia v súvislosti s multisektorálnym rámcom z roku 1998, ako je vykladaný vo svetle článkov 87 ES a 88 ES, bola o to viac odôvodnená v tomto prípade z dôvodu určitých nejasností znenia tohto rámca, na ktoré upozornil Súd prvého stupňa v bode 89 napadnutého rozsudku. Tieto nejasnosti vyplývajú najmä z použitia spojok „a/alebo“ v znení bodu 3.10.1 uvedeného rámca, ktoré sa týkajú práve prvkov, ktoré musí Komisia zohľadniť na účely stanovenia opravného koeficientu 1 na faktor T „stav hospodárskej súťaže“.
- 68 Súd prvého stupňa sa vo svetle zásad stanovených v článkoch 87 ES a 88 ES, ako aj na základe cieľa prevencie negatívnych účinkov spôsobených štátnou pomocou, ktoré sú zahrnuté najmä v bode 1.2 multisektorálneho rámca z roku 1998, nazdáva, že bod 3.10.1 písm. iv) uvedeného multisektorálneho rámca by mal byť vykladaný v tom zmysle, že uplatnenie najvyššieho opravného koeficientu 1, ktorý maximalizuje výšku pomoci, ktorú možno označiť za zlučiteľnú so spoločným trhom, si vyžaduje existenciu predchádzajúceho predpokladu, že v predmetnom sektore nie je prítomná ani nadbytočná štrukturálna kapacita, ani trh v poklese.
- 69 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že odlišný výklad, podľa ktorého prítomnosť jedného z týchto dvoch prvkov by postačovala na odôvodnenie uplatnenia maximálneho opravného koeficientu, by mohol byť v rozpore so zásadami a s cieľom uvedenými v predchádzajúcom bode tohto rozsudku. Na jednej strane by takýto výklad umožnil Komisii uplatniť najvyšší opravný koeficient na projekty, ktoré by

mohli spôsobiť zvýšenie kapacít v sektore, ktorý by mohol byť zasiahnutý absolútnym poklesom dopytu bez toho, aby Komisia zobrala túto skutočnosť do úvahy.

- 70 Na druhej strane by mal na účely uplatnenia opravného koeficientu 1 tento výklad za následok prirovnanie situácie v sektore, v ktorom Komisia konštatovala neexistenciu štrukturálnych kapacít, k situácii, v ktorej táto inštitúcia nemohla vykonať predmetné konštatovanie preto, lebo nedisponovala údajmi, bez toho, aby mohla byť vylúčená prítomnosť týchto nadbytočných kapacít.
- 71 Okrem toho odchyľne od tvrdení odvolateľiek z bodu 97 napadnutého rozsudku jasne vyplýva, že Súd prvého stupňa nechcel podať výklad multisektorálneho rámca z roku 1998 v tom zmysle, že Komisia má v každom prípade povinnosť posúdiť, či je dotknutý trh v poklese. Takéto posúdenie je podľa Súdu prvého stupňa nutné iba v prípade, keď Komisia nedisponuje dostatočnými údajmi na zistenie prítomnosti nadbytočných štrukturálnych kapacít, alebo ako je to v tomto prípade, keď chce Komisia uplatniť maximálny opravný koeficient 1 na faktor T „stav hospodárskej súťaže“.
- 72 Je potrebné zdôrazniť, že Súd prvého stupňa v bode 99 napadnutého rozsudku dospel k všeobecnému záveru, podľa ktorého Komisia nemôže povoliť poskytnutie pomoci bez predchádzajúceho overenia, či je predmetný trh v poklese.
- 73 Treba však konštatovať, že tento záver nielenže nie je odôvodnený vzhľadom na vyššie uvedené úvahy, ale je aj v rozpore s bodom 97 toho istého rozsudku.

- 74 V každom prípade tento rozpor nijakým spôsobom neovplyvní záver, ku ktorému dospel Súd prvého stupňa v bode 103 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o riešenie v predmetnom prípade, keďže v uvedenom bode Súd prvého stupňa iba vylúčil možnosť Komisie vynechať posúdenie toho, či je trh v poklese, keď chce uplatniť opravný koeficient 1 na faktor T „stav hospodárskej súťaže“.
- 75 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy musia byť tak druhý dôvod uvedený Spolkovou republikou Nemecko, ako aj prvý dôvod uvedený spoločnosťami Glunz a OSB zamietnuté.

O porušení článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa

Argumentácia účastníkov konania

- 76 V treťom odvolacom dôvode sa Spolková republika Nemecko, ako aj spoločnosti Glunz a OSB odvolávajú na porušenie článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Keďže dôvod založený na aktívnej legitímácii spoločnosti Kronofrance uviedla Komisia po prvýkrát na pojednávaní, Súd prvého stupňa si mal *ex offico* na účely rozhodnutia o aktívnej legitímácii spoločnosti Kronofrance vyžiadať určité informácie potrebné na preskúmanie, či spoločnosti Glunz a Kronofrance boli konkurentmi, akými sú údaje týkajúce sa ich dodávateľských pásiem alebo vzdialeností medzi výrobnými miestami. Získanie týchto informácií by viedlo Súd prvého stupňa k úsudku, že spoločnosť Kronofrance nebola „osobne dotknutá“ v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

77 Naopak, podľa spoločnosti Kronofrance Súd prvého stupňa neporušil článok 64 svojho rokovacieho poriadku. Súd prvého stupňa je jediným súdnym orgánom, ktorý rozhoduje o prípadnej potrebe doplnenia informácií, ktorými disponuje v prejednávanej veci. Okrem toho dôkazná sila týchto informácií nepredstavuje otázku, ktorá podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom, okrem prípadov skreslenia dôkazov alebo keď zo spisového materiálu vyplýva hmotná nepresnosť konštatovaní Súdu prvého stupňa. Ako vyplýva z bodov 38 až 41 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa mal k dispozícii dostatok údajov potrebných na prijatie rozhodnutia. Nemal teda nijaký dôvod na vyžiadanie ďalších údajov.

Posúdenie Súdnym dvorom

78 Pokiaľ ide o posúdenie súdom rozhodujúcim na prvom stupni týkajúce sa návrhov na prijatie opatrení na zabezpečenie konania alebo návrhov dôkazných prostriedkov podaných účastníkom konania, je potrebné pripomenúť, že len Súd prvého stupňa rozhoduje o prípadnej potrebe doplnenia informácií, ktorými disponuje vo veci, o ktorej rozhoduje (pozri najmä rozsudky z 10. júla 2001, *Ismeri Europa/Dvor audítorov*, C-315/99 P, Zb. s. I-5281, bod 19; zo 7. októbra 2004, *Mag Instrument/ÚHVT*, C-136/02 P, Zb. s. I-9165, bod 76, a z 22. novembra 2007, *Sniace/Komisia*, C-260/05 P, Zb. s. I-10005, bod 77). Dôkazný charakter týchto informácií patrí do jeho právomoci nezávislého posúdenia skutkových okolností, ktoré nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom, keď ten rozhoduje v rámci odvolania, okrem prípadov skreslenia dôkazov predložených Súdu prvého stupňa, alebo keď zo spisového materiálu vyplýva hmotná nepresnosť konštatovaní Súdu prvého stupňa (rozsudky *Ismeri Europa/Dvor audítorov*, už citovaný, bod 19, ako aj zo 7. novembra 2002, *Glencore a Compagnie Continentale/Komisia*, C-24/01 P a C-25/01 P, Zb. s. I-10119, body 77 a 78).

79 Keďže v prejednanom prípade sa žalobkyne neodvolávali na žiadne skreslenie ani na hmotnú nepresnosť dôkazov, Súd prvého stupňa sa mohol správne nazdávať, že údaje uvedené v spise a vysvetlenia podané v ústnej časti konania, uvedené v bodoch 38 až 41 napadnutého rozsudku, postačovali na to, aby mu umožnili rozhodnúť o otázke

prípustnosti žaloby bez toho, aby bolo potrebné prijať opatrenia na zabezpečenie priebehu konania.

80 Keďže tento dôvod je zjavne nedôvodný, je na mieste ho zamietnuť.

O porušení článku 230 druhého odseku ES

Argumentácia účastníkov konania

81 Nakoniec spoločnosti Glunz a OSB vo svojom štvrtom odvolacom dôvode uvádzajú, že napadnutý rozsudok je v rozpore s článkom 230 druhým odsekom ES, lebo prekračuje dôvody uvedené na podporu žaloby.

82 Odvolateľky uvádzajú, že Súd prvého stupňa zrušil sporné rozhodnutie z dôvodu porušenia Zmluvy, pretože Komisia nevzala do úvahy prítomnosť trhu v poklese, zatiaľ čo tento dôvod žalobkyňa v rámci svojho prvého dôvodu týkajúceho sa porušenia Zmluvy neuviedla, ale urobila tak len na podporu svojho druhého dôvodu založeného na zneužití právomoci.

83 Odvolateľky sa nazdávajú, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nerozlíšil medzi zjavne odlišnými tvrdeniami a dôvodmi, a to najmä preto, lebo podľa judikatúry dôvod založený na porušení Zmluvy, konkrétne článku 230 druhého odseku ES, nemôže byť preskúmaný súdom Spoločenstva *ex offo*.

84 Spoločnosť Kronofrance odpovedá, že svoju žalobu založila na všetkých dôvodoch týkajúcich sa článku 230 ES, pričom vo svojich vyjadreniach uviedla všetky potrebné odôvodnenia. V každom prípade žalobkyňa nemusí venovať jeden žalobný dôvod špecifickej vade sporného rozhodnutia, keď táto vada vyplýva z opisu skutkových alebo právnych okolností uvedených v jej písomných alebo ústnych pripomienkach.

Posúdenie Súdny dvorom

85 Zámerom tohto odvolacieho dôvodu spoločností Glunz a OSB v podstate je, aby sa stanovilo, že Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o porušení článku 87 ES, keď posudzoval tvrdenie žalobkyne na podporu jej žalobného dôvodu založeného na zneužití právomoci. Týmto spôsobom by sa Súd prvého stupňa vyslovil o tvrdení, o ktorom nemal právo rozhodovať *ex officio* a na ktoré sa žalobkyňa neodvolávala.

86 Je potrebné zdôrazniť, že tento odvolací dôvod sa zakladá na nesprávnom predpoklade, podľa ktorého súd rozhodujúci na prvom stupni sa vyslovil o dôvode založenom na porušení článku 87 ES.

87 V tejto súvislosti treba upresniť, že Súd prvého stupňa sa nijakým spôsobom nevy-slovil o uvedenom dôvode. Ako vyplýva z bodu 35 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa sa vo svojej analýze obmedzil na preskúmanie druhého žalobného dôvodu, o ktorom rozhodoval, založenom na tom, že Komisia údajne nesprávne zamietla začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovené v článku 88 ods. 2 ES. Ako vyplýva z bodu 48 uvedeného rozsudku, žalobkyňa v rámci tohto žalobného dôvodu uviedla, že Komisia tým, že schválila pomoc poskytnutú spoločnosti Glunz nemeckými úradmi hneď po skončení predbežného preskúmania, porušila najmä článok 4

ods. 4 nariadenia č. 659/1999, ktorý zaväzuje Komisiu začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ak „vznikli pochybnosti“, pokiaľ ide o zlučiteľnosť oznamovaného opatrenia so spoločným trhom.

88 Súd prvého stupňa preskúmal otázku výkladu článku 87 ES s cieľom vyjadriť sa k existencii týchto pochybností, pretože sa nazdával, že ide o otázku, ktorú je potrebné vyriešiť na to, aby sa mohol vysloviť o zákonnosti sporného rozhodnutia vo vzťahu k článku 88 ods. 2 ES.

89 Za týchto okolností je skutočnosť, že žalobkyňa uviedla osobitný žalobný dôvod založený na porušení článku 87 ES bez toho, aby sa zakladala na tvrdení týkajúcom sa nesprávneho uplatnenia multisektorálneho rámca z roku 1998, irelevantná.

90 Z uvedeného vyplýva, že tento posledný dôvod musí byť taktiež zamietnutý.

91 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je namieste zamietnuť obidve odvolania v celom rozsahu.

O trovách

92 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle

navrhnuté. Keďže odvolateľky nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhmi, ktoré v tomto zmysle podala spoločnosť Kronofrance.

⁹³ V súlade s uvedeným článkom rokovacieho poriadku je opodstatnené zaviazať Komisiu na náhradu svojich vlastných trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolania sa zamietajú.**
- 2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania týkajúce sa veci C-75/05 P.**
- 3. Glunz AG a OSB Deutschland GmbH sú povinné nahradiť trovy konania týkajúce sa veci C-80/05 P.**
- 4. Komisia Európskych spoločenstiev znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy